



“Zoals de ouden zongen,
zo piepen de jongen!,,

*Waar blijft gij met
't schoon weer zo lang ?*

Luid op, gij Vlaamse

liederzang !

Guido Gezelle

Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen

E. H. August Cuppens

Lode De Vocht

Liefde gaf U duizend namen,
Groot en edel, schoon en zoet;
Maar geen een die 't hart der Vlamen,
Even hoog verblijden doet,
Als de naam. o Moedermaagd,
Die Gij in ons Landje draagt;
Schoner klinkt hij dan al and'ren:
Onze Lieve Vrouw van Vlaandren.

Waar men ga langs Vlaamse wegen,
Oude hoeve, huis of tronk,
Komt met U, Maria, tegen,
Staat uw beeltenis ten pronk,
Lacht ons toe uit lindegroen,
Bloemenkrans en blij festoen;
Moge 't nimmer hier verand'ren
O Gij Lieve Vrouw van Vlaandren!

Blijf in 't Vlaamse harte tronen,
Als de hoogste Koningin,
Als de beste Moeder wonen
In elk Vlaamse huisgezin;
Sta ons bij in allen nood,
Nu, en in het uur der dood,
Ons, Uw kind'ren, en ook de and'ren,
Liefste Lieve Vrouw van Vlaandren!

LIED VAN MIJN LAND

Anton van Wilderode.

E.H. Ign. De Suster

— Lied van mijn land, 'k zal U altijd horen
Uit alle dalen der herinnering,
Over de heuveln van ruisend koren
En de rivier in haar steigering.

Keervers :

Liefelijk land. in de bruisende koren
Hoor ik U Vlaandren en zing en zing!

— Lied van mijn land, 'k zal U altijd horen
Uit alle dorpen in de deemstering,
En uit de warmte der huizen rond de toren
Onder de huid van de zomerwind.

— Lied van mijn land, 'k zal U altijd horen,
Lied van verlangen en vertedering.
Dat met de kinderen altijd herboren,
Zacht met de doden tot zaad verzinkt.

Klavierpartij: 10 fr.

Voor Moeder

Willem Gijssels

Lode De Vocht

Ik min het lied van bloemen,
Van vliet en nachtegaal;
Doch slechts Uw naam te noemen
Klinkt schoner duizendmaal.
Al stem ik mee die zangen,
Hoevele zijn er niet?
O Moeder, liefste Moeder,
Naar U gaat mijn verlangen,
Mijn schoonste lied, mijn schoonste lied,
Mijn schoonste, schoonste lied.

Ik merk op mijne wegen,
wel menig goede ziel.
Doch gij, ge zijt een zegen,
die uit de hemel viel.
En langs de levensgangen,
op zoek naar enig doel.
O Moeder, liefste Moeder,
naar U gaat mijn verlangen,
mijn reinst gevoel, mijn reinst gevoel,
mijn reinst, mijn reinst gevoel.

Ik word van U gescheiden,
door 't noodlot, vroeg of laat.
Waar ook mijn stappen leiden,
gij blijft mijn toeverlaat.
Geen kan er U vervangen,
ze weze nog zo zacht.
O, Moeder, liefste Moeder,
naar U gaat mijn verlangen,
mijn laatst gedacht, mijn laatst gedacht,
mijn laatst, mijn laatst gedacht.

AAN U ALLEEN

Willem Gijssels

Em. Hullebroeck

Geen avondwind en ruist zo zoet
In 't stille van de tijd,
Dat mijn gedacht iets anders doet,
Dan zoeken waar ge zijt,
Of hij op bloemen zegepraalt,
Mij laat hij koud als steen,
Ik denk aan u, waar gij ook dwaalt,
Aan u, aan u alleen!

Geen starreken verleidt er mij :
Ik zie uw ogenpaar,
Dat in mijn harte blinkt zo blij;
Dan zijt ge weder daar!
Wanneer uw oog in 't mijne straalt,
Geen afstand is er neen.
Ik denk aan u, waar gij ook dwaalt,
Aan u, aan u alleen!

Geen kloksken klinkt er uit de vert,
Zo vredig over 't land,
Dat het een wijlken uit mijn hert,
Uw stille stemme bant.
Wat ook zijn lieve klank verhaalt,
Wij spreken steeds meteen:
Ik denk aan u, waar gij ook dwaalt,
Aan u, aan u alleen!

Uit de tweede reeks liederen van Em. Hullebroeck

'Zingt in, uw huis, bij 't werk, op straat,
"Maar zo, dat 't niemand tegenstaat,,"

VLAANDEREN

Willem Gijssels

R. Veremans

't Zijn weiden als wiegende zeeën,
Die groenen langs stroom en rivier,
Hier, vredige dorpkens daar steên,
Die rijzen met torens vol zwier,
't Zijn welige velden en wouden,
Of vlakten der heide vol rust.
O 'k wil in mijn harte behouden,
Die schoonheid mijn opperste lust.

Keerzang :

Voor Vlaanderen, Vlaanderen,
Trille mijn harte vol geestdrift en vuur,
Mijn land is het land van de stille,
De vreedzame brede natuur.

Uit beelden en doeken en zangen,
Uit al wat een kunstenaar schiep,
Straalt gij als met tover omhangen,
Zo innig gevoeld en zo diep,
Gij spiegelt de aard uwer kindren,
Gij vindt in hun werken u weer,
Hoe zou mijne liefde vermindren,
U minnen wil ik meer en meer.

DE KEMPEN

V. J. Dumoulin

Emiel Hullebroeck

Wat zijt gij schoon o Kempenland
Met uwe vlakke heiden
Met uwe dreven, bos en land
Met uwe groene weiden
O land waar ik geboren ben
Gij zijt het schoonste dat ik ken.

Uw torens prijken over 't veld
Zo lachend ons in d'ogen
Waar gij de werkman hoop voorspelt
En troostend wijst ten hoge
Gij schenkt uw kinderen kracht en moed
En maakt de arbeid licht en zoet.

Uw echte kinderen blijven trouw
Aan deugd en taal en zeden
Daarom is uwe lucht zo blauw
En leeft men hier tevreden
Ja daarom blijft uw vroom geslacht
Begaafd met wijsheid, moed en kracht.

MIJN VLAANDEREN HEB IK HARTELIJK LIEF

Theodoor Coopman

G. Antheunis

Mijn Vlaandren heb ik hartelijk lief! (bis)
Mijn Vlaandren boven al! (bis)

Dat is 't refrein, 't is het lieddelied,
Dat ik nooit vergeten zal! (bis)

Des morgens, als de zonne lacht, (bis)
Dan zing ik blij, vol lust, (bis)

Zo zalig als de brave man,
Die vrouw en kindren kust. (bis)

Des avonds, als ik moe van zin, (bis)
De rust verlangend zoek, (bis)

Dan bid ik: «Vlaandren, Vlaandren lief,
Mijn Vlaandren, houd U kloek!» (bis)

Mijn Sarie Marais

Mijn Sarie Marais is so ver van mij hart,
Maar 'k hoop om haar weer te sien,
Sij het in die wijk van die Mooi rivier gewoon,
Nog voor die oorlog het begin.

O bring mij trug na die ou Transvaal,
Daar waar mij Sarie woon,
Daar onder in die mielies, bij die groen doringboom.
Daar woon mijn Sarie Marais.

Ek was so bang, dat die kakies mij sou vang,
En ver oor die see wegstuur.
Toen vlug ek na die kant van die Upingtonse sand,
Daar onder langs die Groot rivier.

Verlossing het gekom, en die huis toegaan was daar,
Trug na die ou Transvaal;
Mij lielingspersoon sal seker ook daar wees,
Om mij met 'n kus te beloon.

HEMELHUIS

René De Clercq

Emiel Hullebroeck

Door mijn woning
Speelt een zonnig licht,
'k Voel me een kleine koning
In mijn grote plicht;
Vrouw en kind te schragen
Op mijn sterke jeugd
En ze hoog te dragen
In mijn vreugd.

Daar, op 't schouwke,
Prijkt mijn enig kruis,
Wees mijn engel, vrouwke,
Wees mijn hemelhuis;
Wees mijn stoutste roemen,
Wees mijn zoetste troost,
Frisse levensbloemen,
Krachtig kroost.

O, mijn kinderen!
Graaggebroken brood!
Zou 't geluk verminderen
Waar de last vergroot?
Zou men armoe lijden
Om een mondje meer?
Och! waar mensen strijden,
Helpt de Heer!

Uit de 6e reeks liederen van E. Hullebroeck.

Voor de muziek dezer liederen wend U tot :

FRANS DE MEYER,

WILLIAM WOODSTRAAT 12,

Postgiro: 3277.57

Borgerhout

Op aanvraag wordt U kosteloos een katalogus toegezonden van een reeks schone Vlaamse volksliederen bestemd voor onze katholieke huisgezinnen, scholen en jeugdverenigingen.

Het Loze Vissertje

Des winters als het regent,
Dan zijn de paadjes diep, ja, diep;
Dan komt dat loze vissertje
Vissen al in dat riet, ja riet.

Met zijne rijfstok, met zijne strijkstok.
Met zijne lapzak, met zijne knapzak,
Met zijne lere, van dirre dom dere,
Met zijne lere laarsjes aan.

Dat loze molenarinnetje
Ging in haar deurtje staan, ja staan;
Omdat dat aardig vissertje,
Voorbij haar heen zou gaan, ja gaan.
Met zijne, enz.

Wat heb ik u misdreven,
Wat heb ik u misdaan, ja daan,
En dat ik niet met vrede
Voorbij uw deurtje mag gaan, ja gaan?
Met mijne, enz.

Gij hebt mij niets misdreven,
Gij hebt mij niets misdaan, ja daan.
Maar gij moet mij driemaal zoenen,
Eer gij van hier moogt gaan, ja gaan.
Met uwe, enz.

Gertjie

Wanneer kom ons troudag, Gertjie, Gertjie,
Hoe 's dit dan so stil met jou?
Ons is so lank verloof al, Gertjie, Gertjie,
Dit is tijd dat ons gaat trou.

Glo tog, Gertjie, ek sal nooit nie, nooit nie,
Nog langer aan jou sleeptou blij nie, blij nie,
Jij dink miskien: ek kan nie dood nie, dood nie,
Maar mij jare gaan voorbij.

'k Hoor, jij is verlief op Sarie, Sarie,
Maar die pret moet jij laat staan,
Pas maar op vir Piet'r en Danie, Danie,
Hul is kerls, wat somaar staan.
Glo tog, Gertjie, enz.

Jij weet, as ons Sondags kuier, kuier,
Agter om die kop verbij,
Dan sé ik: Nonnie lig jou sluier, sluier.
Kom en gee'n soen vir mij.
Glo tog, Gertjie, enz.

Jannie, al die soentjes help nie, help nie,
Kijk vir Pieter en vir Griet,
Vandag wil hul mekaar nie hênie hênie,
Al die soentjies is verniet.
Glo tog, Gertjie, enz.

Ons moet dan die pret maar staan laat, staan laat,
Ons moet maar die soen laat blij,
Ek sal mij eie pad dan krij maar, krij maar,
En jij kan na Sarie vrij.
Glo tog, Gertjie, enz.

Het Lied van de Smid

Frans Liekens

Frans Andelhot

Een smidje in zijn smisse,
Die zong de hele dag,
Zijn stemme klonk zo helder,
Bij iedere hamerslag,
Hij zong zo blij
Van tokke, tokke, tok.
Hij zong zo vrij
Van kloppe, kloppe, klop,
Het klonk zo lustig dan,
Het liedje van de zwarte man.

Een meisje op haar kamer,
Die had dat lied gehoord,
Haar hartje ging aan 't jagen
Bij smidjes aardig woord.
Het ging zo snel
Van tokke, tokke, tok,
Het ging zo fel
Van kloppe, kloppe, klop,
Het klonk zo teder dan,
Het liedje van de zwarte man.

«Och smidje van hierover,
Leer mij dat schone lied,»
Lief meisje 'k zal 't u leren,
Als gij mij geerne ziet,
Kom zing met mij
Van tokke, tokke, tok,
Kom zing met mij,
Van kloppe, kloppe, klop,
Wij zingen samen dan,
Het liedje van de zwarte man.

Het meisje werd zijn vrouwtje
En hij haar «beste man».
En kleine kleuters kwamen,
Die zongen mede dan,
Ze zongen blij
Van tokke, tokke, tok,
Ze zongen vrij
Van kloppe, kloppe, klop,
Het klonk zo teder dan,
Het liedje van de zwarte man.

DE DAHLIA

Lambrecht Lambrechts

Emiel Hullebroeck

Gij zijt, gij, even twintig,
Daarbij, een halve heer;
Ik ben, ik, maar een boertje,
En al zo jong niet meer.
Gij noemt uw lief een bloempje,
Een roosje, ik weet het ja.
Voor mij bloeit langs de Demer
Een frisse dahlia.

Wanneer de kermis daar is,
Met vlaai en kriekenbier,
Dan gaan wij met ons meisjes
Gekoppeld op de zwier;
Voorop gij beiden, netjes,
Wij traagjes achterna;
Gij met uw geurig roosje,
Ik met mijn dahlia.

En wordt het eindlijk zomer,
En is de vasten uit,
Dan bindt ons de oude paster,
Tot bruidegom en bruid.
Gij voert uw blozend roosje
Naar Brussel of naar Spa;
Ik leid naar Scherpenheuvel,
Mijn dikke dahlia.

Uit de elfde reeks liederen van Em. Hullebroeck

TINEKEN VAN HEULE

René De Clercq

Emiel Hullebroeck

Tineken van Heule, ons maartje,
Kan werken gelijk een paardje,
Kan melken, kan mesten,
Kan schuren gelijk de besten.
Tineken van Heule, ons maartje,
Staat hoog in de gunst van mijn vaartje,
En als moederken haar prijst,
Dat mijn zuster er om krijst,
Dan lach ik een beetje in mijn baardje.
Liever dan een vis die in een goudzee zwemt,
Liever dan een vogel, die geen sparen kent,
Liever dan een freule,
Tineken van Heule,
Tineken ons maartjen in zijn hemd!

Tineke heeft geld noch goedje,
Noch landeke, noch pandeke, noch koetje,
Noch huisje, noch kruisje,
Noch een lappeke voor op mijn buisje.
Tineke heeft noch geld noch goedje,
Maar een hemel is haar lachen en haar groetje
Als zij trippelt naar de bron,
Met haar emmer in de zon,
En haar klompeken vast aan haar voetje.
Liever, enz....

Tineken van Heule, mijn minneken,
Op u staat mijn zoetste zinneken,
U lust ik, u kust ik,
Op uw harteken bouw en rust ik,
Tineken van Heule, mijn minneken.
Mijn poezelig dubbel kinneken,
Leg uw handeke in de mijn
En een bruiloft zal het zijn
Van een boer en een schoon boerinneken!
Liever, enz....

Uit de negende reeks liederen van Em. Hullebroeck

DANSLIED

Jan Demets

Arm. Preud'homme

De fanfare van Sint Jan,
Schettert wat ze blazen kan,
En de benen zwaaien,
Zó dat zelfs de Sint zijn Lam
Van zijn vlag gehuppeld kwam.
Om wat mêe te draaien.

Keervers :

Kom, mijn liefste, kom, mijn liefste,
Kom, mijn liefste, kom
Dansen, dansen, rondomdom.
Flier en serpentijn en wat zonneshijn
En een kloppend hart en een warme mond
Kom, mijn liefste, Kom, mijn liefste,
Kom mijn liefste kom,
Dansen in het rond.

En het marktplein is zo bont,
En de deerntjes zwieren rond
Met heur jannemannen,
Wijl de vaders, zwaar en breed,
En in deftig zwart gekleed,
Drinken uit hun kannen.

Onder 't leutig lindegroen,
Klinkt de daverendste zoen,
Weg in trom en koper.
Maar 't stadhuis is bij de hand
En de kerk aan d'overkant,
Met Sint Jan de Doper.

Klavierpartij: Prijs 10 fr.

Kent U de klavierpartituur van het zangspel: «OP DE PUPREN HEI»? (E. De Ridder - A. Preud'homme).
Daarin werden 5 prachtig gelukte succesliederen opgenomen.
Prijs: 30 fr.

VLAANDEREN HERRIJST!

Anton van Wilderode

Renaat Veremans

—De vendels staat trots en verbeteren:
Een manschap op leven en dood;
Zij dragen een groots verleden
In de dreun van hun klinkende schreden
Wordt ook onze toekomst weer groot.

Keervers:

Jeugd die kan vechten en dromen,
Staat rond de Leeuw en het Kruis
Vlaandren, het hard' en het vrome,
Vlaandren blijft eeuwig, blijft eeuwig ons huis!

— Verleden van heiligen en helden,
Verleden van adel en moed;
Ons hart is met Artevelde,
En de ruk van de springende Schelde
Vaart nog als een vonk door ons bloed.

— Wij hebben de vreugd niet verloren,
De vriendschap die alles bestaat;
Ons lied, dan schon' en sonore,
Onze stap die de lauwen moet storen
Klinkt voort tot de wereld vergaaf!

Klavierpartij: Prijs 10 Fr.

Als Moeder zong!

Jef Simons

Lode De Vocht

Als moeder zong bij 't schuivend wieggeschemel,
Vergleed haar lied als harpezang zo teer,
Dan streek er vast een engel uit de hemel
Op zachte wieken bij haar wichtje neer.

Keervers :

Als moeder zong was heel het huis in vreugde,
Als moeder zong van liefd' en levensmoed,
Als moeder zong en ons het hart verheugde,
Als moeder zong was alles, alles goed!

Als moeder zong van plicht en vrome blijheid,
Glom in haar oog een held're zielegloed;
Maar als zij zong van vaderland en vrijheid,
Trild' in haar stem een snaar van heldenmoed.

Als moeder zong: «Welaan, bemint elkander!»
Dan rees voor ons het voorbeeld dat zij gaf,
Niet voor zichzelf, zij leefde voor een ander,
Zij was voor ons in zorg tot aan het graf.

Zingt, moeders, zingt zoals uw moeders zongen.
Gij maakt de wereld beter door uw lied;
Zingt vroeg en laat, zingt vrij en ongedwongen,
Alleen de boze mensen zingen niet!

Klavierbegeleiding: 10 fr.

Lieve Vrouw der Lage Landen

Clem. De Ridder

Emiel Hullebroeck

— Hoge Vrouwe in de Hemel,
's Heren Moeder, reine Maagd,
Hoor het volk der Lage Landen
Dat U ned'rig bijstand vraagt.
't Heeft aloude adelbrieven
Van zijn godsvrucht, deugd en eer.
Wil, zo smeken wij U, Vrouwe,
Voor ons bidden bij de Heer.

Keervers:

Lieve Vrouwke, in de Hemel,
Die der Vlamen Moeder zijt,
Red uw volk uit diepe noden,
Maak het tot de deugd bereid.

— Lieve Vrouwe, zo was Vlaandren:
Hoofs, eenvoudig en devoot.
Kersten van geloof en zeden
Bleef het in zijn hoogste nood.
't Bouwde tempels en kapellen
Van de zee tot in de hei,
't Schilderd' U in pracht van kleuren,
't Zong U lied'ren in de Mei.

— Lieve Vrouwe, zie de wonde
Die uw dierbaar volk ontwijdt;
't Sloeg de hand aan eigen broeders.
't Is vol wraak en snarre nijd.
Dolend langs onveil'ge wegen
Dwaalt het verder van U af.
't Zoekt de wellust en vindt schande;
Dreigend gaapt het open graf.

KERMISLIED

Hubert Melis

Emiel Hullebroeck

Als 't kermis wordt, als 't kermis wordt,
In 't land van Rupelmonde,
Dan komen de schippers terug naar huis,
Van uren in het ronde;
Dan wordt de blijde trom geroerd
En 't beste bier geschonken;
Er wordt geflikkerd en gedanst,
Gezongen en gedronken:

Van klepper klapetter van klep klep klep,
In 't land van Rupelmonde,
Eén kermis maar in heel het jaar,
En drinken is geen zonde!

Dan kiest de schippersmaat zijn lief
En doet ze lustig draaien;
En wie niet stram is en niet stijf,
Hij moet zijn benen zwaaien.
Een aardig lief, een kermislief,
Een lief voor twee, drie dagen:
Toe, neem dat lief, dat aardig lief,
Ze zal niet beter vragen.

Van klepper klapetter van klep klep klep,
In 't land van Rupelmonde,
Eén kermis maar in heel het jaar.
En dansen is geen zonde!

Maar als het laat en later wordt,
Dan gaan ze in stil gefluister,
De wegen langs, de dijken langs,
In eenzaamheid en duister.
Dan neemt hij 't lief in zijne arm
En zegt haar wondre dingen:
En wat hij vraagt en wat hij zegt...
Dat zal ik morgen zingen!

Van klepper klapetter van klep klep klep,
In 't land van Rupelmonde,
Eén kermis maar in heel het jaar.
Eu kussen is geen zonde!

't Liedje van den Beiaardier

Herman Broeckaert

Emiel Hullebroeck

Als 't vaantje wappert, beiaardier,
En kermis is geboren,
Dan wacht daarboven uw trouw klavier,
Dan spoedt ge u, koene beiaardier,
En klautert naar den toren.
Dan klinken uw klokjes over de steê :
«Lieve gebureman, kom-de gij meê?»
Dan klinken uw klokjes luid en lang,
Tingelinge, tingelang, Tingetinge-tang!

En is de blijdag, beiaardier,
De Prinsensdag geboren,
Dan zit ge weder vóór uw klavier,
En laat uw deuntjes, vrank en fier,
Uw schoonste deuntjes horen.
Dan klinken uw klokjes over de steê :
Voor onze Koning een vrome beê :
«O Here, behoed onze Vorst nog lang!»
Tingelinge, tingelang, Tingetinge-tang!

En is de Kerstnacht, beiaardier,
De Grootse Nacht geboren,
Dan rolt een traan op uw trouw klavier,
En wat ge deunt dan, beiaardier,
Dat zal wel de Hemel horen.
Dan klinken uw klokjes over de steê :
«Mensen van goede wil zij vreê!»
Dan klinkt uit uw klokjes englenzang,
Tingelinge, tingelang, Tingetinge-tang!

Maar eens ook zult gij, beiaardier,
Van op uw hoge toren,
Volkrachtig konden op uw klavier:
Sa, taaië Vlaming, wees nu fier,
Uw hoogdag is geboren!
De Vlaming en is niet langer knecht!
De Vlaming bekomt zijn volle recht!
Dan deunen uw klokjes zegezang,
Tingelinge, tingelang, Tingetinge-tang!

Uit de derde reeks liederen van Em. Hullebroeck